

KOMISIJAS LĒMUMS

(2013. gada 17. jūlijs)

par valsts atbalstu SA.33726 (11/C) [ex SA.33726 (11/NN)], ko piešķirusi Itālija (piena nodevas maksājuma atlikšana Itālijā)

(izzinots ar dokumenta numuru C(2013) 4046)

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)

(2013/665/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar iepriekšminēto pantu un ņemot vērā iesniegtos apsvērumus,

tā kā:

Lēmumu 2003/530/EK un grozīta ar maksājuma atlikšanas papildinājumu, veidojot jaunu atbalstu (SA.33726 (11/C)), un lūdza Itālijas iestādes sniegt apsvērumus par procedūras uzsākšanu viena mēneša laikā.

(5) Komisijas lēmums par procedūras uzsākšanu ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽³⁾. Komisija uzaicināja ieinteresētās personas izteikt savus apsvērumus par minēto atbalstu.

(6) Komisija saņēma apsvērumus no ieinteresētajām personām un pārsūtīja tos Itālijai, sniedzot tai iespēju atbildēt.

I. PROCEDŪRA

(1) Uzzinājusi, ka 2011. gada 27. februārī spēkā ir stājies spēkā likums, ar ko 2010. gada 29. decembra Dekrēli-kums Nr. 225 pārveidots par likumu, kurš jāva atlikt piena nodevu iemaksas maksājumu, kas Itālijas piena ražotājiem jāmaksā atbilstoši ar atsevišķām iemaksām veicamu maksājumu shēmai, kura apstiprināta ar Padomes 2003. gada 16. jūlija Lēmumu 2003/530/EK par tā atbalsta savietojamību ar kopējo tirgu, kuru Itālijas Republika gatavojas piešķirt tās piena ražotājiem ⁽¹⁾, ⁽²⁾, Komisija 2011. gada 17. marta vēstulē aicināja Itālijas iestādes sniegt papildu informāciju par attiecīgo jautājumu.

(2) Itālijas iestādes nosūtīja Komisijai šo papildu informāciju 2011. gada 24. jūnija vēstulē, kas reģistrēta 2011. gada 29. jūnijā.

(3) Pārbaudījusi Itālijas iestāžu sniegto informāciju un ņemot vērā to, ka attiecīgā maksājuma atlikšana bija notikusi, iepriekš par to neinformējot Komisiju vai nesaņemot tās atļauju, Komisija, nosūtot 2011. gada 14. oktobra faksu, informēja Itālijas iestādes, ka ir uzsākta lieta par nepaziņotu atbalstu ar numuru SA.33726 (2011/NN).

(4) Komisija 2012. gada 11. janvāra vēstulē informēja Itāliju par savu lēmumu uzsākt procedūru, kas paredzēta Līguma 108. panta 2. punktā, attiecībā uz iepriekšminēto maksājuma atlikšanu un ar atsevišķām iemaksām veicamu maksājumu programmu, kas apstiprināta ar

(7) Ar 2012. gada 13. februāra e-pastu Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā nosūtīja Komisijai vēstuli no Itālijas iestādēm, kurā bija prasīts divu mēnešu pagarinājums apsvērumu sniegšanai par procedūras uzsākšanu. Šis pagarinājums tika piešķirts ar faksu nosūtītā paziņojumā, kas datēts ar 2012. gada 21. februāri.

(8) Ar 2012. gada 26. aprīļa un 2012. gada 27. aprīļa e-pasta ziņojumiem Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā nosūtīja Komisijai Itālijas iestāžu atbildi par procedūras uzsākšanu atbilstoši Līguma 108. panta 2. punktam.

(9) Itālijas iestādes nav sniegušas apsvērumus par ieinteresēto personu apsvērumiem.

II. APRAKSTS

Padomes lēmums

(10) Lēmuma 2003/530/EK 1. pantā norādīts:

“Atbalsts, ko Itālijas Republika paredz piešķirt piena ražotājiem, pati samaksājot Kopienai summu, kas minētajiem ražotājiem jāmaksā Kopienai kā papildnodeva par pienu un piena produktiem laikposmā no 1995./1996. līdz 2001./2002. gadam, un atļaujot šiem ražotājiem vairāku

⁽¹⁾ Tagad — iekšējais tirgus.

⁽²⁾ OV L 184, 23.7.2003., 15. lpp.

⁽³⁾ OV C 37, 10.2.2012., 30. lpp.

gadu gaitā nomaksāt parādu atlikta maksājuma veidā, nepiemērojot procentu likmi, izņēmuma kārtā ir uzskatāms par saderīgu ar kopējo tirgu, ja

— parāds tiek atmaksāts pilnībā, katru gadu veicot vienādas iemaksas,

— atmaksāšanas laikposms, kas sākas 2004. gada 1. janvārī, nepārsniedz 14 gadus.”

Likums, ar ko 2010. gada 29. decembra Dekrētlikumu Nr. 225 pārveido par likumu (2011. gada 26. februāra Likums Nr. 10, turpmāk “Likums Nr. 10/2011”)

(11) Ar Likumu Nr. 10/2011 2010. gada 29. decembra Dekrētlikuma Nr. 225 1. pantā ieviests 12. *duodecies* punkts, kurā paredzēts līdz 2011. gada 30. jūnijam atlikt piena nodevas iemaksas maksājumu, kura maksājuma termiņš ir 2010. gada 31. decembris. Šīs maksājuma atlikšanas izmaksas tika pieskaitītas kopējam piešķirtajam budžetam 5 miljonu euro apmērā, kas paredzēts vairākiem mērķiem.

(12) Savā 2011. gada 24. jūnija vēstulē Itālijas iestādes paskaidroja, ja šim pasākumam atbilstošā dotācija tiktu pieskaitīta Itālijas *de minimis* atbalstam, kas paredzēts 2007. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 1535/2007 par EK līguma 87. un 88. panta⁽¹⁾ piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē⁽²⁾.

III. OFICIĀLĀS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS PAMATJUMS

(13) Komisija nolēma uzsākt Līguma 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru šādu iemeslu dēļ:

— Itālijas iestādes bija paidušas savu nodomu klasificēt attiecīgā maksājuma atlikšanai atbilstošo dotāciju atbilstoši “*de minimis*” sistēmai, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 1535/2007, tomēr uz šīs regulas piemērojamību attiecās ne tikai juridiski jautājumi, jo Itālijas iestādes nesniedza nekādu informāciju par to, vai tiktu ievērota ar regulu noteiktā individuālā un valsts atbalsta augšējā robeža, kā arī pati regula aizliedz piešķirt *de minimis* atbalstu, kas pārsniedz valsts atbalsta pieļaujamo maksimālo līmeni. Tā kā Padomes apstiprinātais atbalsts atbilda maksimālajam atbalsta apmēram, ko Itālija varēja piešķirt piena ražotājiem, tādas dotācijas pievienošana, kas atbilst *de minimis* shēmā iekļauta maksājuma atlikšanai, nozīmē Padomes apstiprinātā maksimālā atbalsta pārsniegšanu;

— no tā izriet, ka Komisija nevarēja izslēgt iespēju, ka attiecīgā atlikšana saistīta ar atbalsta elementu (jo tas līdzvērtīgs bezprocentu aizdevumam, turpmāk tekstā — “saistītais atbalsts”), situāciju, kuru nevarētu pamatot neviena Itālijas iestāžu sniegtā informācija, ņemot vērā noteikumus, kas piemērojami valsts atbalstam lauksaimniecības nozarē (Kopienas pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē 2007.–2013. gadā⁽³⁾);

— maksājuma atlikšana ir Lēmuma 2003/530/EK pārkāpums (pamatojoties uz to, ka vairs netiek ievērots viens no tā nosacījumiem, t. i., iemaksas vienādās daļās). Tāpēc tas nozīmē, ka visa pa daļām veicamo maksājumu sistēma kļūst par jaunu atbalsta shēmu attiecībā uz personām, kas no tās guva labumu (pamatojoties uz to, ka tā nebija iekļauta atbilstoši Lēmumam 2003/530/EK), situācija, kas nav atļauta atbilstoši nevienam iepriekšminēto pamatnostādņu nosacījumam.

IV. ITĀLIJAS IESTĀŽU APSVĒRUMI PAR OFICIĀLĀS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANU

(14) Savā 2012. gada 26. aprīlī nosūtītajā e-pasta vēstulē Itālijas iestādes pirmo reizi paziņoja, ka piena nodevām tiek piemērota pa daļām veicamu maksājumu sistēma, kas apstiprināta atbilstoši Padomes Lēmumam 2003/530/EK, paskaidrojot, ka shēmā bija iesaistīts 11 271 labuma guvējs. No tiem 9 965 (t. i., 88,41 % no visiem) labuma guvēji savas nodevu iemaksas, kuru maksājuma termiņš bija 2010. gada 31. decembris, bija veikuši laikā. 1 291 labuma guvējs to bija veicis atliktā maksājuma termiņā, un 15 labuma guvēji nebija veikuši nekādus maksājumus, kā rezultātā viņi tika izslēgti no programmas.

(15) Tad Itālijas iestādes paskaidroja, ka, lai aprēķinātu dotāciju, kas atbilst atbalstam, kuru saņēma personas, kas guva labumu no maksājuma atlikšanas, vērā tika ņemti procenti par laikposmu no 2011. gada 1. janvāra līdz to iemaksu faktiskā maksājuma dienai, uz kurām attiecās maksājuma atlikšana, izmantojot 2010. gada 1. oktobra EURIBOR trīs mēnešu likmi un pieskaitot 100 bāzes punktus (1,942 %). Šā aprēķina rezultāti liecināja, ka dotācija svārstās no EUR 0,08 līdz EUR 694,19, kā arī parādīja, ka no 1 291 personas, kas guva labumu no maksājuma atlikšanas, 1 187 personas no atbalsta bija ieguvušas mazāk nekā EUR 100,00. Atbilstoši iestāžu informācijai šie rādītāji liecina, ka maksājuma atlikšana atbilstoši Likumam Nr. 10/2011 netraucēja pareizi darboties ar atsevišķām iemaksām veicamu maksājumu programmai, kas turpina atbilst Lēmuma 2003/530/EK noteikumiem, un to apliecināja tas, ka tikai 11,45 % attiecīgajā programmā iesaistīto ražotāju guva labumu no maksājuma atlikšanas.

⁽¹⁾ Tagad — Līguma 107. un 108. pants.

⁽²⁾ OV L 337, 21.12.2007., 35. lpp.

⁽³⁾ OV C 319, 27.12.2006., 1. lpp.

- (16) Šo iemeslu dēļ, kā norādīts 2011. gada 24. jūnija vēstulē (sk. 13. punktu), Itālijas iestādes apliecināja, ka attiecībā uz nodevas maksājumu piešķirtā maksājuma atlikšana ir *de minimis* atbalsts. Tās arī norādīja savu konstatējumu, ka pilnībā ir ievērota Regulas (EK) Nr. 1535/2007 3. panta 2. punktā minētā individuālā augšējā robeža, kā arī augšējā robeža EUR 320 505 000 apmērā trīs fiskālo gadu laikposmā, kas noteikta Itālijai atbilstoši minētajai regulai, un ka maksājuma atlikšanai atbilstošā dotācija atbilda kopumā EUR 50 877,41. Visbeidzot, Itālijas iestādes paziņoja, ka tās veica pārbaudes procedūru par to, vai ir ievērota šī augšējā robeža, ņemot vērā citas *de minimis* atbalsta shēmas, kas piešķirtas 2009., 2010. un 2011. gadā.
- (17) Attiecībā uz Komisijas nostāju, ka ar Lēmumu 2003/530/EK apstiprinātais atbalsts, ņemot vērā tā būtību un ārkārtējo raksturu, jāuzskata par atsevišķu maksimālo atbalstu, ko nedrīkst kumulēt ar jebkāda cita veida pasākumu, Itālijas iestādes vispirms uzsvēra, ka attiecīgais lēmums atzina tādu ārkārtas apstākļu esību, kas lika Padomei uzskatīt, ka atbalsts ir saderīgs ar Līguma 107. pantu, ja vien tiek ievēroti konkrēti nosacījumi. Tās arī uzsvēra to, ka veiktās pārbaudes apliecināja, ka ar atsevišķām iemaksām veicamu maksājumu programma atbilda Lēmuma 2003/530/EK noteikumiem, jo visi ražotāji bija veikuši septītās iemaksas maksājumu, izņemot 15 ražotājus, kas jau bija izslēgti no shēmas. Pēc Itālijas iestāžu domām, to apstākļu ārkārtējais raksturs, kuri izriet no Lēmuma 2003/530/EK pieņemšanas, paši par sevi neaizkavē Padomes apstiprinātā atbalsta saņēmējus saņemt jebkādus citus labumus. Līgums attiecas tikai uz iepriekšminētajiem ārkārtas apstākļiem, nekādā veidā neierobežojot atļautā atbalsta būtību vai sīki izklāstītos noteikumus tā īstenošanai. Tā vienkārši ir atkāpe no 107. panta un Līguma 109. pantā minētajām regulām, uz ko attiecas vienprātīga Padomes lēmuma pieņemšana. Šajā konkrētajā gadījumā ārkārtējais raksturs, kā rezultātā tika pieņemts Lēmums 2003/530/EK, pilnībā izpaužas veidā, kā attiecīgais lēmums tika pieņemts, proti, vienprātīgi, un tas attiecas uz apstākļiem, kas noteica tā pieņemšanu, nevis uz pašu atbalstu.
- (18) Turklāt Itālijas iestādes uzskatīja, ka maksājuma atlikšana ir *de minimis* atbalsts un tāpēc tas jāuzskata par izolētu pasākumu, ievērojot tā zemo izmantošanas aktivitāti ražotāju vidū, attiecīgo summu zemās vērtības un grozījumu trūkumu ar atsevišķām iemaksām veicamu maksājumu programmā, kuras struktūra saglabājās tāda pati gan attiecībā uz iemaksu kopējo skaitu, gan termiņa beigšanas datumu.
- (19) Visbeidzot, Itālijas iestādes vēlreiz norādīja, ka saskaņā ar Itālijas 2003. gada 30. jūlija ministrijas dekrētu, ar ko īsteno Padomes lēmumu, ar atsevišķām iemaksām

veicamu maksājumu programmas dalībniekiem ir jāatsakās no jebkādas tiesiskas darbības attiecībā uz to nodevu maksājumu, kam iestāties maksājuma termiņš, un debitori, kas neveic maksājumus, tiek izslēgti no programmas. Itālijas iestādes apgalvo, ka šis nosacījums ietvertu piespiedu atgūšanas procedūru uzsākšanu, kā rezultātā ražotāji iesniegtu jaunas pārsūdzības. Tāpēc būtu lietderīgi izvairīties no juridiskajiem strīdiem par ļoti zemu summu atgūšanu tiesvedības procesos, kas izmaksā vairāk nekā atgūstamās summas. Šajā saistībā Itālijas iestādes atsaucas uz 32. panta 6. punktu Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulā (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu⁽¹⁾, kurā norādīts, ka atbilstīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var pieņemt lēmumu neturpināt atgūšanas procedūras, ja līdzekļu atgūšanas izmaksas, kas jau radušās un kas varētu rasties saistībā ar atgūšanu, pārsniedz atgūstamo līdzekļu summu. Pēc Itālijas iestāžu domām, šis noteikums pēc analogijas būtu jāattiecinā uz šo gadījumu. Jebkurā gadījumā līdzīgi noteikumi ir paredzēti arī Likuma Nr. 289/2002 25. panta 4. punktā (2003. gada finanšu likums), saskaņā ar kuru summa EUR 12,00 ir uzskatāma par zemu summu, un uz to neattiecas atgūšana. No visām personām, kas guva labumu no maksājuma atlikšanas, 559 personas saņēma atbalstu, kas bija mazāks par EUR 12,00.

- (20) Itālijas iestādes 2012. gada 26. aprīlī nosūtītajā e-pasta vēstulē sniedza to personu sarakstu, kas guva labumu no maksājuma atlikšanas, un atbalsta summu, ko katra no tām saņēma.

V. IEINTERESĒTO PERSONU APSVĒRUMI PAR PROCEDŪRAS UZSĀKŠANU

- (21) Komisija 2012. gada 7. martā saņēma ieinteresētās trešās personas apsvērumus par procedūras sākšanu.
- (22) Ieinteresētā persona būtībā vēlējās uzzināt, kāpēc Komisija bija ierobežojusi procedūras uzsākšanu uz maksājuma atlikšanu, kas paredzēta atbilstoši Likumam Nr. 10/2011, nevis paplašinājusi to uz Likuma Nr. 122/2010 40.bis panta noteikumiem, kuros paredzēts atlikt maksājumu ar atsevišķām iemaksām, ko maksā atbilstoši ar atsevišķām iemaksām veicamu maksājumu papildu programmai, kura noteikta ar Likumu Nr. 33/2009, un mudināja Komisiju attiecīgi paplašināt procedūras darbības jomu. Šajā saistībā ieinteresētā persona norādīja, ka sūdzība par Likuma Nr. 122/2010 40.bis panta noteikumiem jau ir iesniegta Komisijai, un Komisija lietu ir izbeigusi.

⁽¹⁾ OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.

- (23) Komisija 2012. gada 10. martā saņēma otras ieinteresētās personas apsvērumus par procedūras sākšanu.
- (24) Attiecīgā ieinteresētā persona vērsa Komisijas uzmanību uz Dekrētlikuma Nr. 16/2012 1. panta 4. punkta noteikumiem, ar ko finanšu grūtībās nonākušajiem uzņēmumiem atļāva maksāt summas, kurām bija iestāties maksājuma termiņš, veicot regulāras iemaksas. Tā aicināja Komisiju iejaukties, norādot, ka šie pasākumi nebija saderīgi ar vienoto tirgu.
- (25) Komisija 2012. gada 14. martā saņēma vēl vienas ieinteresētās personas apsvērumus par procedūras sākšanu.
- (26) Šajos apsvērumos ieinteresētā persona arī atsaucās uz Dekrētlikumu Nr. 16/2012, uzsverot izrietošo atšķirību attieksmē pret lauksaimniekiem, kā arī to datu precizitāti, ko izmantoja AGEA (*Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura* — Itālijas maksājumu aģentūra), lai aprēķinātu papildu nodevu.
- (30) Šāda situācija ir labvēlīga konkrētiem uzņēmumiem, jo īpaši piena ražošanas lauksaimniecības uzņēmumiem.
- (31) Tas var ietekmēt arī tirdzniecību, ņemot vērā Itālijas stāvokli tirgū ⁽¹⁾.
- (32) Līdzīgi šis pasākums var kropļot konkurenci, jo uzņēmumi, kas no tā guva labumu, ir ieguvuši priekšrocību (no maksājuma atlikšanas neiegūst procentus, tāpēc tas līdzvērtīgs bezprocentu aizdevumam), ko nevarētu iegūt normālos tirgus apstākļos un kas nodrošināja konkrētajam uzņēmumam izdevīgāku konkurences stāvokli salīdzinājumā ar uzņēmumiem, kuri to nesaņēma ⁽²⁾.
- (33) Tomēr, ņemot vērā Itālijas iestāžu sniegto papildu informāciju saistībā ar procedūras uzsākšanu atbilstoši Līguma 108. panta 2. punktam, ir jānosaka, vai attiecīgo pasākumu var uzskatīt par *de minimis* atbalstu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1535/2007 un tādējādi neuzskatīt par valsts atbalstu Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē.

VI. NOVĒRTĒJUMS

VI.1. Atbalsta esība

- (27) Saskaņā ar Līguma 107. panta 1. punktu ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalsts vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (28) Attiecīgais pasākums, proti, atbalsts saistībā ar maksājuma atlikšanu (bezprocentu aizdevumam līdzvērtīga aizdevuma piešķiršana, sk. 13. punkta otro ievilkumu), kā arī jaunais atbalsts, kas saistīts ar Lēmuma 2003/530/EK pārkāpšanu (nesamaksātie procenti par jau veiktajām iemaksām un vēl nenomaksātā pamatsumma un procenti par atlikušajiem gadiem līdz maksāšanas ar atsevišķām iemaksām termiņa beigu datumam, t. i., līdz 2017. gada 31. decembrim) (jaunais atbalsts, sk. 13. punkta trešo ievilkumu), atbilst šādai definīcijai.
- (29) Pasākums ir attiecināms uz valsti, jo tas izriet no valsts tiesībām; to finansē, izmantojot valsts līdzekļus, tādējādi, ka Itālijas valsts, piešķirot Lēmumā 2003/530/EK paredzēto gada iemaksas maksājuma atlikšanu un līdz ar šo atlikšanu izveidojot jaunu atbalstu, pati uz konkrētu laika posmu ir atteikusies no naudas summas, ko būtu varējusi izmantot citiem mērķiem.
- (34) Savā 2012. gada 26. aprīlī nosūtītajā e-pasta vēstulē Itālijas iestādes paskaidroja, ka procenti saistībā ar maksājumu atlikšanu svārstījās no EUR 0,08 līdz EUR 694,19. Tās arī norādīja, ka veiktās pārbaudes apliecināja, ka Itālijai paredzētā augšējā robeža trīs fiskālo gadu laikā netika pārsniegta, taču tām vēl būtu jāpārbauda, vai vēl arvien bija novērojams individuālas augšējās robežas pārsniegšanas risks uzkrāta *de minimis* atbalsta gadījumā par 2009., 2010. un 2011. fiskālo gadu.
- (35) Komisija, protams, var pieņemt zināšanai, ka procentu summa saistībā ar maksājuma atlikšanu, ja to aplūko atsevišķi, nepārsniedz Regulas (EK) Nr. 1535/2007 3. panta 2. punktā paredzētos EUR 7 500. Tā arī pieņem zināšanai, ka kopējā atbalsta summa, kas piešķirta, atliekot maksājumu, t. i., EUR 50 877,41, nepārsniedza augšējo robežu EUR 320 505 000 apmērā, kas Itālijai atļauta atbilstoši regulas pielikumam. Tomēr Komisijas rīcībā nav nekādas jaunas informācijas, kas liecinātu, ka individuāla augšējā robeža EUR 7 500 apmērā nav

⁽¹⁾ Itālija 2009. gadā bija piektā lielākā govs piena ražotāja ES, kas saražoja 11,364 miljonus tonnu. Tā 2010. gadā importēja 1 330 602 tonnas un eksportēja 4 722 tonnas piena.

⁽²⁾ Atbilstoši Tiesas judikatūrai pietiek ar to, ka uzņēmuma konkurences stāvoklis ir uzlabojies, piešķirot priekšrocību, kuru uzņēmums nebūtu varējis iegūt normālos tirgus apstākļos un kura konkurējošiem uzņēmumiem nav pieejama, lai pierādītu konkurences kropļošanu (lieta 730/79 *Philip Morris/Komisija* (Recueil 1980, I-2671. lpp.).

pārsniegta visos gadījumos, ņemot vērā arī visus *de minimis* atbalstus, ko tie paši labuma guvēji saņēma trīs fiskālo gadu laikposmā, jo līdz 2012. gada 26. aprīlim tā nebija saņēmusi nekādu informāciju no Itālijas iestādēm, kas iesaistītas šo pārbaužu veikšanā. Tāpēc Komisija nevar secināt, vai šī individuālā atbalsta augšējā robeža ir ievērota visos gadījumos, jo īpaši tāpēc, ka Komisijai ir jāņem vērā arī jaunais atbalsts, kas saistīts ar Lēmuma 2003/530/EK pārkāpšanu. Tai attiecīgais jautājums tiešām ir jāpārbauda kopumā (t. i., atbalsts saistībā ar maksājuma atlikšanas piešķiršanu, bezprocentu aizdevumam līdzvērtīga aizdevuma piešķiršana un jaunais atbalsts, kas saistīts ar Lēmuma 2003/530/EK pārkāpšanu): ievērojams skaits labuma guvēju (vairāk nekā 1 250) izmantoja šo maksājuma atlikšanu, un atbalsta summa ietver arī daļu no pamatsummas (t. i., summas, kas atbilst gada iemaksām, kuru maksājuma termiņš ir 2013., 2014., 2015., 2016. un 2017. gada 31. decembris) un procentus, kas krietni pārsniedz procentus, kuri attiecas uz maksājuma atlikšanu, ko ņēma vērā Itālijas iestādes, pamatojot savus apgalvojumus.

(36) Turklāt Regulas (EK) Nr. 1535/2007 3. panta 7. punktā arī norādīts, ka “*de minimis* atbalstu nedrīkst kumulēt ar valsts atbalstu par vieniem un tiem pašiem attaisnotajiem izdevumiem, ja šādas kumulācijas rezultātā atbalsta intensitāte pārsniedz Kopienas tiesību aktos noteikto līmeni katram konkrētam gadījumam”.

(37) Šajā saistībā Komisija jau ir norādījusi, uzsākot Līguma 108. panta 2. punktā minēto procedūru, ka šī maksājuma atlikšana bija papildinājums Padomes apstiprinātajam atbalstam, kas būtu jāuzskata par maksimālo atbalstu, kuru var piešķirt šajā saistībā.

(38) Itālijas iestādes uzskata arī, ka maksājuma atlikšana būtu jāuzskata par izolētu pasākumu, ievērojot tā zemo izmantošanas aktivitāti ražotāju vidū, attiecīgo summu zemās vērtības un to, ka nav veikti grozījumi ar atsevišķām iemaksām veicamu maksājumu programmā, kuras struktūra saglabājas tāda pati gan attiecībā uz iemaksu kopējo skaitu, gan termiņa beigu datumu.

(39) Komisija nepiekrīt šai nostājai. Turklāt ir skaidrs, ka maksājuma atlikšana ir tieši saistīta ar atmaksāšanu, kuras maksājumi ar atsevišķām iemaksām bija sīki izklāstīti Lēmumā 2003/530/EK. Minētā lēmuma 1. panta 1. punkta pirmajā ievilkumā skaidri norādīts, ka atmaksāšana notiek, “katru gadu veicot vienādas iemaksas”. Tāpēc maksājuma atlikšanu nevar uzskatīt par pilnīgi nesaistītu ar iemaksu sistēmu, kas noteikta Lēmumā 2003/530/EK.

(40) Itālijas iestādes apstrīd arī to, ka Padomes atļautais atbalsts ir maksimālā summa, ko drīkst piešķirt piena ražotājiem. Tās uzskata, ka attiecīgajā lēmumā ir atzīti ārkārtas apstākļi, kas izriet no tā, ka ir apstiprināta ar atsevišķām iemaksām veicamu maksājumu programma, taču šis ārkārtējais raksturs pats par sevi neattaisno to, ka labuma guvējiem nav iespējas saņemt citu atbalstu, jo Līgums attiecas tikai uz ārkārtas apstākļiem, neierobežojot atļautā atbalsta būtību vai sīki izstrādātos noteikumus tā īstenošanai. Šajā konkrētajā gadījumā ārkārtējais raksturs, kā rezultātā tika pieņemts Padomes Lēmums 2003/530/EK, pilnībā izpaužas veidā, kā attiecīgais lēmums tika pieņemts, proti, vienprātīgi, un tas attiecas uz apstākļiem, kas noteica tā pieņemšanu, nevis uz pašu atbalstu.

(41) Komisija nevar piekrist Itālijas iestāžu paustajam viedoklim. Faktiski, lai gan Līguma 108. panta 2. punkta 3. daļā norādīts, ka “Padome var pieņemt vienprātīgu lēmumu par to, ka atbalsts (...) atzīstams par saderīgu ar iekšējo tirgu, (...) ja tādu lēmumu attaisno ārkārtas apstākļi”, kā arī Lēmuma 2003/530/EK 8. apsvērumā norādīts, ka “ir ārkārtas apstākļi, kas attaisno uzskatu, ka atbalsts (...) ir saderīgs ar kopējo tirgu”, saglabājas fakts, ka pati Padome lēmuma operatīvajā daļā paredzēja, ka atbalsts uzskatāms par saderīgu ar iekšējo tirgu “ārkārtējā” gadījumā, nevis “ņemot vērā ārkārtas apstākļus”. Jēdziens “ārkārtējs” skaidri parāda Padomes nodomu pievērst uzmanību atbalsta sniegšanai, piešķirot tam unikālu būtību, neraugoties uz ārkārtas apstākļu esību, kā norādīts 8. apsvērumā. Lai gan Itālijas iestāžu atsauce uz vienprātību patiešām uzskatāmi parāda, ka procedūra bija ārkārtēja, tā neapšaubā atbalsta unikālo raksturu, kā norādīts lēmumā.

- (42) Ievērojot to, ka Padomes apstiprinātais atbalsts, ņemot vērā tā unikālo būtību, šajā konkrētajā kontekstā bija maksimālā pieļaujamā summa, t. i., atbalsta ekvivalents 100 % apjomā, maksājuma atlikšanas papildinājums būtu Regulas (EK) Nr. 1535/2007 3. panta 7. punkta noteikumu automātiska piemērošana, tas nozīmē, ka nevar uzskatīt, ka maksājuma atlikšanas dotācijas ekvivalents ietilpst minētās regulas darbības jomā, un tādēļ tas ir valsts atbalsts. Tā saderība ar iekšējo tirgu jānovērtē, ņemot vērā tos konkurences noteikumus, kas bija spēkā maksājuma atlikšanas piešķiršanas laikā, tāpat kā jaunais atbalsts, kas saistīts ar Lēmuma 2003/530/EK pārkāpšanu.

VI.2. Atbalsta saderība ar iekšējo tirgu

- (43) Konkurences noteikumi, ko piemēroja maksājuma atlikšanas piešķiršanai laikā, ir ietverti Kopienas pamatnostādņēs attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē 2007.–2013. gadā.
- (44) Itālijas iestāžu nostāja 2012. gada 26. aprīlī nosūtītajā e-pasta vēstulē bija pamatota ar apgalvojumu, ka maksājuma atlikšana būtu jāuzskata par daļu no *de minimis* shēmas. Tāpēc iestādes nesniedza nekādus paskaidrojumus par maksājuma atlikšanas saderību ar iekšējo tirgu vai par to, ka jaunais atbalsts neietilps Lēmuma 2003/530/EK darbības jomā, ņemot vērā noteikumus, kas paredzēti iepriekšminētajās pamatnostādņēs.
- (45) Tāpēc Komisijas rīcībā nav jaunas informācijas, kas kļūdētu šaubas, kuras tai bija, uzsākot Līguma 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Atbalsts saistībā ar maksājumu atlikšanu un līdz ar to jaunais atbalsts, kas izveidots, pārkāpjot Lēmumu 2003/530/EK, tādējādi ir vienus pusējs atbalsts, kas paredzēts vienīgi, lai uzlabotu ražotāju finansiālo situāciju, neveicinot nozares attīstību. Tāpēc tas ir darbības atbalsts, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu iepriekšminēto pamatnostādņu 15. punkta nozīmē.

VI.3. Atbalsta atgūšana

Nepieciešamība atcelt atbalstu

- (46) Saskaņā ar Līgumu un Tiesas judikatūru, ja konstatēts, ka atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, Komisija var pieņemt lēmumu, vai attiecīgajai valstij atbalsts jāatceļ

vai jāgroza⁽¹⁾. Tiesas judikatūrā arī norādīts, ka valsts pienākums atcelt atbalstu, ko Komisija uzskata par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, ir paredzēts, lai atjaunotu iepriekšējo stāvokli. Šajā saistībā Tiesa ir paziņojusi, ka šis mērķis ir sasniegts, ja saņēmējs ir atmaksājis viņam piešķirtās summas, tādējādi zaudējot priekšrocības, kas tam bija attiecībā pret tirgus konkurentiem, un ir atjaunots stāvoklis, kāds bija pirms atbalsta maksājuma⁽²⁾.

- (47) Ievērojot šo judikatūru, 14. pantā Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai⁽³⁾, norādīts, ja nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja (šajā gadījumā no visiem saņēmējiem, kas guvuši labumu no maksājuma atlikšanas).
- (48) Tāpēc Itālijai bija jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai atgūtu no labuma guvējiem nesaderīgo atbalstu. Saskaņā ar 42. punktu Komisijas paziņojumā "Ceļā uz Komisijas lēmumu efektīvu izpildi, kuros dalībvalstīm tiek uzdots atgūt nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu"⁽⁴⁾ Itālijas rīcībā ir četri mēneši no šā lēmuma stāšanās spēkā, lai izpildītu tā noteikumus. Atgūstamajām summām jāpieskaita procenti, ko aprēķina saskaņā ar Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulu (EK) Nr. 794/2004 par noteikumiem, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai⁽⁵⁾.
- (49) Šis lēmums ir īstenojams nekavējoties, jo īpaši attiecībā uz visa piešķirtā nesaderīgā individuālā atbalsta atgūšanu.

Atgūstamie ieguvumi un summas

- (50) ņemot vērā īpašo kontekstu, kādā atbalsts tika piešķirts (atbalsts pievienots programmai, kas veido Padomes apstiprinātu tiesību aktu kopumu), un atbalsta sekas (Lēmuma 2003/530/EK pārkāpums personām, kas bija guvušas labumu no maksājuma atlikšanas, lai gan atbalsts izņēmuma kārtā jau bija apstiprināts ar lēmumu), no personām, kas bija guvušas labumu no maksājuma atlikšanas, būtu jāatgūst šādas summas:

⁽¹⁾ Lieta C-70/72 Komisija/Vācija (Recueil 1973, I-813. lpp., 13. punkts).

⁽²⁾ Apvienotās lietas C-278/92, C-279/92 un C-280/92 Spānija/Komisija (Recueil 1994, I-4103. lpp., 75. punkts, lieta C-75/97 Beļģija/Komisija (Recueil 1999, I-30671. lpp., 64.–65. punkts).

⁽³⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 272, 15.11.2007., 4. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

a) procenti saistībā ar nodevas iemaksas maksājuma atlikšanu, kura maksājuma termiņš bija 2010. gada 31. decembris, kā arī jebkādi nokavējuma procenti, kas uzkrājušies līdz atgūšanas dienai;

b) procenti, kas uzkrājušies par gada iemaksām, kuru maksājuma termiņš bija 2004., 2005., 2006., 2007., 2008. un 2009. gada 31. decembris (šo gada iemaksu pamatsumma tika samaksāta pirms maksājuma atlikšanas, kā rezultātā tika pārņemts Lēmums 2003/530/EK), kā arī nokavējuma procenti, kas uzkrājušies līdz atgūšanas dienai;

c) procenti, kas uzkrājušies par gada maksājumiem, kuru maksājuma termiņš bija 2011. un 2012. gada 31. decembris (nekāda informācija neapliecina, ka pamatsumma nebūtu samaksāta līdz izpildes termiņam), kā arī procenti par maksājuma kavējumu, kas uzkrājušies līdz atgūšanas dienai;

d) pamatsumma un procenti saistībā ar gada iemaksām, kuru maksājuma termiņš ir 2013., 2014., 2015., 2016. un 2017. gada 31. decembris, atmaksāšanas grafika pēdējā diena, kas paredzēta saskaņā ar Lēmumu 2003/530/EK.

To apsvērumu novērtējums, ko ieinteresētās personas sniegušas par atgūšanu

- (51) Tas, ka Itālijas iestādes piešķir nozīmi atgūstamo summu zemajai vērtībai un riskam, ka ražotāji iesniegs valsts tiesās jaunas pārsūdzības, negroza faktu, ka valsts atbalsts, kas neatbilst prasībām, kuras nepieciešamas, lai gūtu labumu no Līguma 107. pantā paredzētajām atkāpēm, un kuras tādējādi nav saderīgas ar iekšējo tirgu, būtu jāatgūst no labuma guvējiem, lai atjaunotu konkurences stāvokli, kāds bija pirms atbalsta piešķiršanas. Tiesas judikatūra tiesām liecina, ka tāda nelikumīga atbalsta atcelšana, kas pasludināts par nesaderīgu ar vienoto tirgu, ir šādas nelikumības loģisks iznākums, jo atgūšanas vienīgais nolūks ir atjaunot iepriekšējo stāvokli⁽¹⁾. Iepriekšējā stāvokļa atjaunošanas mērķis ir sasniegts, kad labuma guvējs ir atmaksājis nelikumīgo atbalstu, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu, un kad minētais labuma guvējs ir zaudējis iepriekšējās priekšrocības attiecībā pret

tirgus konkurentiem. Tāpēc šādos gadījumos tiek atjaunots stāvoklis, kāds bija pirms atbalsta piešķiršanas⁽²⁾.

- (52) Turklāt attiecībā uz atgūstamo summu zemo vērtību šķiet, ka Itālijas iestādes ierobežo atgūšanas jomu tikai uz procentiem, kas jāpievieno gada maksājumam par to gadu, uz kuru attiecas maksājuma atlikšana. Tomēr atgūšanā, kas skar tikai tās personas, kuras faktiski guvušas labumu no maksājuma atlikšanas, jāietver viss atbalsts, kas pasludināts par nesaderīgu, kuram piešķaitīti visi procenti, kam iestāties maksājuma termiņš (sk. 50. punktu).

- (53) Visbeidzot, apgalvojumu, ka ražotāji var vērsties valsts tiesās, nevar uzskatīt par saistošu, jo saskaņā ar Tiesas judikatūru nepietiek ar iekšēju, arī nepārvaramu grūtību iespējamību, lai attaisnotu to, ka dalībvalsts neievēro savas saistības atbilstoši Savienības tiesību aktiem⁽³⁾.

- (54) Tātad Itālija varēja piemērot *de minimis* noteikumus, kas attiecināmi uz lauksaimniecības nozari, lai atgūtu individuālo atbalstu no labuma guvējiem, kuri atbilda visām prasībām saistībā ar piemērojamo *de minimis* regulējumu (Regula (EK) Nr. 1535/2007) laikā, kad tika piešķirts nelikumīgais atbalsts, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu. Komisijas paziņojuma "Ceļā uz Komisijas lēmumu efektīvu izpildi, kuros dalībvalstīm tiek uzdots atgūt nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu"⁽⁴⁾ 49. punktā norādīts, ka nelikumīgu un ar iekšējo tirgu nesaderīgu atbalsta shēmu gadījumā dalībvalstij būs jāveic katra piešķirtā individuālā atbalsta sīka analīze, pamatojoties uz attiecīgo shēmu. Lai noteiktu precīzu atbalsta summu, kas jāatgūst no katra individuālā labuma guvēja atbilstoši shēmai, Itālijai būs jānosaka apmērs, kādā atbalsts ir piešķirts konkrētam projektam, kas piešķiršanas brīdī atbilda visiem nosacījumiem, kuri ietverti grupu atbrīvojuma regulā vai Komisijas apstiprinātā atbalsta shēmā. Šādos gadījumos dalībvalsts var piemērot arī būtiskos *de minimis* kritērijus, kas ir piemērojami tā nelikumīgā un nesaderīgā atbalsta piešķiršanas brīdī, uz kuru attiecas atgūšanas lēmums atbilstoši 2. pantam Padomes 1998. gada 7. maija Regulā (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu⁽⁵⁾. Atbilstoši minētajam kritērijiem individuālais atbalsts, kas piešķirts atbilstoši šim pasākumam, nav atbalsts labuma guvējiem, kuri atbalsta piešķiršanas laikā atbilda nosacījumiem, kas paredzēti spēkā esošajā *de minimis* regulējumā (Regula (EK) Nr. 1535/2007).

⁽²⁾ 1995. gada 4. aprīļa spriedums lietā C-348/93 Komisija/Itālija (Recueil 1995, I-673. lpp., 27. punkts).

⁽³⁾ 1999. gada 19. maija spriedums lietā C-6/97 Itālija/Komisija (Recueil 1999, I-2981. lpp., 34. punkts).

⁽⁴⁾ OV C 272, 15.11.2007., 4. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.

⁽¹⁾ Vispārējās tiesas 2012. gada 12. decembra rīkojums, lieta T-260/00, *Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca* u. c./Komisija, vēl nav publicēts, 55. punkts.

VI.4. To apsvērumu novērtējums, ko ieinteresētās personas sniegušas par citām procedūrām

- (55) Attiecībā uz pirmās ieinteresētās personas sniegtajiem apsvērumiem (22. punkts) Komisija vēlas uzsvērt, ka uz maksājuma atlikšanu atbilstoši Likuma Nr. 122/2010 40.bis pantam par vienu iemaksu, kas maksājama atbilstoši ar atsevišķām iemaksām veicamu maksājumu papildu programmai, kura noteikta ar Likumu Nr. 33/2009, neattiecas procedūra atbilstoši šim lēmumam, jo tā nav saistīta ar papildu iemaksu programmu, kas noteikta Padomes Lēmumā 2003/530/EK.

- (56) Kas attiecas uz abu pārējo ieinteresēto personu apsvērumiem par Dekrētlīkumu Nr. 16/2012 (24. un 26. punkts), Komisija pašlaik pārbauda minētos apsvērumus. Tomēr tā uzskata, ka tie jāpārbauda atsevišķi administratīvās efektivitātes nolūkā arī saistībā ar to, ka abu procedūru apvienošana, paplašinot procedūru jomu, un visu saistīto administratīvo formalitāšu piemērošana būtiski novilcinātu atbilstoši šim lēmumam veikto procedūru slēgšanu.

VII. SECINĀJUMS

- (57) Komisija konstatē, ka Itālija ir nelikumīgi īstenojusi konkrēto maksājuma atlikšanu, padarot nelikumīgu arī ar to saistīto atbalstu (sk. 13. punkta otro ievilkumu), un jauno atbalsta shēmu, kas noteikta, pārkāpjot Lēmumu 2003/530/EK (sk. 13. punkta trešo ievilkumu). Rezultātā nevienam no šiem atbalstiem nevar uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, jo Itālijas iestādes nav sniegušas nekādu informāciju, kas liecinātu par saderību atbilstoši konkurences noteikumiem, kuri piemērojami lauksaimniecības nozarē (sk. 43.–45. punktu). (Tās tikai apgalvoja, ka maksājuma atlikšana būtu jāapsver atsevišķi, t. i., neņemot vērā ietekmi uz Lēmumu 2003/530/EK, un to varētu uzskatīt par *de minimis* shēmu.) Tāpēc Komisija nevar kļedēt šaubas, kas jau paustas, uzsākot Līguma 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru.
- (58) Nesaderīgais atbalsts ir jāatgūst ar procentiem no attiecīgajiem labuma guvējiem, citiem vārdiem, no tām personām, kas faktiski izmantojušas attiecīgo maksājuma atlikšanu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Piena nodevas maksājuma (termiņš — 2010. gada 31. decembris) atlikšana, kas ar Likumu Nr. 10/2011 noteikta

kā 2010. gada 29. decembra Dekrētlīkuma Nr. 225 1. panta 12. *duodecies* punkts un ko nelikumīgi piemēroja Itālija, pārkāpjot Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 3. punktu, ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

2. Atbalsts, kas izriet no Lēmumā 2003/530/EK paredzēto nosacījumu neievērošanas saistībā ar 1. pantā minēto maksājuma atlikšanu, ko nelikumīgi piemērojusi Itālija, pārkāpjot Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 3. punktu, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

2. pants

1. Itālijai ir jāatgūst 1. panta 1. un 2. punktā minētais nesaiderīgais atbalsts no personām, kas guva labumu no 1. panta 1. punktā minētās maksājuma atlikšanas.

2. Par atgūstamajām summām aprēķina procentus no dienas, kad atbalsts nonāca labuma guvēju rīcībā, līdz tā faktiskas atgūšanas dienai.

3. Procentus aprēķina pēc salikto procentu formulas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 794/2004 V nodaļu.

4. Atgūšana, kas attiecas tikai uz tām personām, kuras faktiski guvušas labumu no 1. pantā minētās maksājuma atlikšanas un kas tādējādi guvušas labumu no 2. pantā minētā atbalsta, attiecas uz šādām summām:

- a) procenti saistībā ar nodevas iemaksas maksājuma atlikšanu, kura maksājuma termiņš bija 2010. gada 31. decembris, kā arī jebkādi nokavējuma procenti, kas uzkrājušies līdz atgūšanas dienai;
- b) procenti, kas uzkrājušies par gada iemaksām, kuru maksājuma termiņš bija 2004., 2005., 2006., 2007., 2008. un 2009. gada 31. decembris (šo gada iemaksu pamatsumma tika samaksāta pirms maksājuma atlikšanas, kā rezultātā tika pārkāpts Padomes lēmums), kā arī nokavējuma procenti, kas uzkrājušies līdz faktiskas atgūšanas dienai;
- c) procenti, kas uzkrājušies par gada maksājumiem, kuru maksājuma termiņš bija 2011. un 2012. gada 31. decembris (nekāda informācija neapliecina, ka pamatsumma nebūtu samaksāta līdz izpildes termiņam), kā arī procenti par maksājuma kavējumu, kas uzkrājušies līdz faktiskas atgūšanas dienai;
- d) pamatsumma un procenti saistībā ar gada iemaksām, kuru maksājuma termiņš ir 2013., 2014., 2015., 2016. un 2017. gada 31. decembris, atmaksāšanas grafika pēdējā diena, kas paredzēta saskaņā ar Padomes lēmumu.

5. Saskaņā ar 1. pantā minēto shēmu piešķirts individuāls atbalsts nav uzskatāms par valsts atbalstu, ja atbalsta piešķiršanas laikā tas atbilda nosacījumiem, kas paredzēti regulā, kura pieņemta, pamatojoties uz 2. pantu Regulā (EK) Nr. 994/98, kas bija spēkā atbalsta piešķiršanas laikā.

3. pants

1. Šā lēmuma 1. pantā minētā atbalsta atgūšana ir tūlītēja un spēkā esoša.

2. Itālija nodrošina, ka šis lēmums tiek izpildīts četru mēnešu laikā pēc datuma, kad par to paziņots.

4. pants

1. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma izziņošanas Itālija iesniedz Komisijai šādu informāciju:

- a) to labuma guvēju sarakstu, kas saņēmuši atbalstu saskaņā ar 1. pantā minētajām atbalsta shēmām, un kopējo summu, kuru katrs labuma guvējs saņēmis saskaņā ar attiecīgo shēmu;
- b) kopējo summu (pamatsummu un procentus), kas jāatgūst no katra labuma guvēja, ja uz atbalstu nevar attiecināt *de minimis* noteikumu;

c) sīku to pasākumu aprakstu, kas jau veikti un tiek plānoti, lai izpildītu šo lēmumu;

d) dokumentus, kas apliecina, ka labuma guvējiem ir pieprasīts atmaksāt atbalstu.

2. Itālija informē Komisiju par šā lēmuma izpildei pieņemto valsts pasākumu īstenošanas gaitu, līdz saskaņā ar 1. pantā minētajām atbalsta shēmām piešķirtais atbalsts ir pilnībā atgūts. Pēc Komisijas pieprasījuma tā nekavējoties iesniedz informāciju par šā lēmuma izpildes nodrošināšanai veiktajiem un plānotajiem pasākumiem. Tā sniedz arī sīku informāciju par atbalsta summām un procentiem, kas jau atgūti no labuma guvējiem.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2013. gada 17. jūlijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Dacian CIOLOȘ